Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Osijek, Europska avenija 7

Povrv-290/2020-30

U I ME R E PU B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sucu Saši Rešetaru, kao sucu pojedincu, na prijedlog više sudske savjetnice Lee Pihler, u pravnoj stvari tužitelja Šimun d.o.o. iz Vinkovaca, Hrvoja Vukčića Hrvatinića 81, OIB: 78300326512, zastupanog po punomoćniku Sanjinu Piljiću, odvjetniku iz Vukovara, protiv tuženog Maria Pavlovića iz Vinkovaca, Augusta Cesarca 3, OIB: 90630614286, zastupanog po punomoćniku Zoranu Šariću, odvjetniku iz Osijeka, radi isplate, nakon održane i zaključene glavne i javne rasprave 10. studenog 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, Sanjina Piljića, odvjetnika iz Vukovara i punomoćnika tuženika, Zorana Šarića, odvjetnika iz Osijeka, a objave 23. studenog 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Djelomično se održava na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Marijana Mendeša iz Vinkovaca, broj Ovrv-14/2019 od 18. siječnja 2019., u dijelu kojim je naloženo tuženom Mariu Pavloviću iz Vinkovaca, Augusta Cesarca 3, OIB: 90630614286 isplatiti tužitelju Šimun d.o.o. iz Vinkovaca, Hrvoja Vukčića Hrvatinića 81, OIB: 78300326512, iznos od 3.318,12 eur (slovima: tritisućetristoosamnaesteuradvanaestcenti), sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 18. siječnja 2019. do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referenta stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a

za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 8 dana.

II. U preostalom dijelu koji se odnosi na trošak ovršnog postupka, platni nalog se ukida.

III. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju trošak parničnog postupka u iznosu od 1.839,51 eur (slovima: tisućuosamstotridesetdeveteurapedesetjedancent), zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude prvog stupnja 23. studenog 2026. do isplate, po stopi koja se određuje uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referenta stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

IV. U preostalom dijelu, zahtjev tužitelja za naknadu troška odbija se kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Rješenjem o ovrsi javnog bilježnika Marijana Mendeša iz Vinkovaca, broj Ovrv-14/2019 od 18. siječnja 2019., naloženo je ovršeniku (sada tuženiku) isplatiti ovrhovoditelju (sada tužitelju) iznos od 25.000,40 kn, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 18. siječnja 2019. do isplate te trošak ovršnog postupka u iznosu od ukupno 787,50 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od donošenja rješenja o ovrsi do isplate te predvidivi trošak ovrhe u iznosu od 37,50 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi do isplate.

2. Tuženik je podnio prigovor protiv rješenja o ovrsi, u kojem je istaknuo prigovor zastare predmetnog potraživanja prema odredbama Zakona o mjenici, budući da je obveza iz osnovnog pravnog posla dospjela 2008., a prijedlog za ovrhu je podnesen 18. siječnja 2019.

3. Povodom prigovora tuženika, rješenjem Općinskog suda u Vinkovcima broj Povrv-210/2019-3 od 1. travnja 2019., koje je postalo pravomoćno 18. travnja 2019., stavljeno je izvan snage rješenje o ovrsi javnog bilježnika u dijelu u kojem je određena ovrha i u tom dijelu su ukinute provedene radnje, te je određeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Tužitelj je, očitujući se na prigovor tuženika na ročištu 11. lipnja 2019. naveo da je mjenična obveza apstraktna i odvojena od osnovnog pravnog posla te da se na odnos između mjeničnih sudionika primjenjuje Zakon o mjenici kojim je u odredbi čl. 78. st. 2. propisano da mjeničnopravni zahtjevi imatelja mjenice protiv trasanta zastarijevaju za godinu dana od dana pravodobno podignutog protesta mjenice. Tužitelj je kao dan dospijeća mjenične obveze naveo 16. siječnja 2019. kada je protestirao mjenicu i pozvao tuženika da ispuni mjeničnu obvezu, što tuženik nije učinio pa je tužitelj podnio prijedlog za ovrhu 18. siječnja 2019. iz čega proizlazi da je prijedlog

za ovrhu podnesen u roku iz čl. 78. st. 2. Zakona o mjenici i da tuženikov prigovor zastare nije osnovan. Nadalje, tužitelj je naveo da je u postupku kod Trgovačkog suda u Osijeku broj P-1377/10, tuženik zastupao tvrtku Tehno tim d.o.o. Vinkovci te da je tvrtka tuženika izgubila spor, da je tuženik kao direktor tvrtke osobno jamčio za isplatu duga tužitelju, jer je u međuvremenu njegova tvrtka Tehno tim otišla u stečaj i brisana je iz sudskog registra, dakle tuženik je osobno jamčio kao ovlaštena osoba i direktor tvrtke da će ispuniti obvezu prema tužitelju.

5. Tuženik u podnesku od 13. kolovoza 2019. navodi da je u svibnju 2008. predao tužitelju bjanko mjenicu u kojoj nije označena dospjelost (mjenica po viđenju) i to za popravak kvara na motoru vozila u vlasništvu Tehno tim d.o.o. Vinkovci čime je jamčio da će platiti račun za popravak motora ukoliko o dospijeću plaćanje ne izvrši Tehno tim d.o.o. Tehno tim d.o.o. je i prije dospijeća računa broj 2-905/2008 od 30. lipnja 2008. izvršio uplatu od 38.344,60 kn i to 13. lipnja 2008. Navodi da nije točan navod tužitelja da je mjenična obveza odvojena od osnovnog pravnog posla. Sukladno čl. 16. st. 2. Zakona o mjenici ako je mjenica koja je u vrijeme izdavanja bila nepotpuna naknadno ispunjena protivno postojećem sporazumu, povreda ovog sporazuma ne može se prigovoriti imatelju mjenice osim ako je stekao zlonamjerno ili ako je pri stjecanju mjenice postupio s velikom nepažnjom. Tuženik ističe prigovor protuugovornog ispunjenja mjenice i prigovor zastare mjeničnog potraživanja. Tuženik nema saznanja da bi on u predmetu Trgovačkog suda u Osijeku broj P-1377/10 po tužbi tužitelja protiv tuženika Tehno tim d.o.o. Vinkovci osobno jamčio za isplatu duga tuženika Tehno tim d.o.o. tužitelju te da bi mjenična obveza tuženika proizlazila iz predmeta tog spora. Stoga predlaže da se platni nalog javnog bilježnika u cijelosti ukine uz naknadu parničnog troška tuženiku.

6. Tužitelj u podnesku od 4. rujna 2019. navodi da nije točno da je tuženikova tvrtka Tehno tim d.o.o. platila račun zbog kojeg je tuženik izdao tužitelju predmetnu mjenicu. Tuženik se poziva na račun broj 2-905/2008, dok se mjenica odnosi na dio računa broj 2-531/2008, a pravomoćnom presudom trgovačkog suda utvrđeno je da dio spornog računa nije plaćen pa tuženik više ne može isticati prigovore vezane za taj račun. Netočno je da je tuženik predao tužitelju mjenicu 2008., jer u tom slučaju tužitelj ne bi vodio i parnični i ovršni postupak protiv tuženikove tvrtke, nego bi se odmah pokušao naplatiti na tuženikovoj vlastitoj imovini. Tuženikova tvrtka Tehno tim d.o.o. nije u cijelosti platila tužitelju račun broj 2-531/2018 u iznosu od 11.380,08 kn pa je pravomoćnom presudom Trgovačkog suda u Osijeku broj P-1377/10-14 od 18. veljače 2011. naloženo društvu Tehno tim d.o.o. isplatiti iznos od 11.380,08 kn sa zateznim kamatama. S obzirom da tuženikova tvrtka nije ispunila obvezu iz presude, vođen je ovršni postupak prisilne naplate pred financijskom agencijom u kojem nije naplaćena tužiteljeva tražbina. Tvrtka Tehno tim d.o.o. je 2016. otišla u stečaj te je tužiteljeva tražbina od navedene tvrtke ostala nenaplaćena. S obzirom na dugogodišnju suradnju između tužitelja i tuženikove tvrtke, tuženik je izdao tužitelju bjanko vlastitu mjenicu kojom je jamčio svojom vlastitom imovinom da će tužiteljeva tražbina sa zateznim kamatama sukladno pravomoćnoj presudi biti plaćena. Tužitelj je sukladno dogovoru ispunio mjenicu i kada je istu podnio tuženiku na isplatu, tuženik je odbio isplatiti mjeničnu svotu. Tužitelj je stekao bjanko mjenicu na zakonit način tako što mu je upravo tuženik predao mjenicu (što tuženik i priznaje), a popunio je mjenicu glede visine obveze i njezinog dospijeća sukladno dogovoru s tuženikom. Visina obveze upisana u mjenicu odgovara visini tuženikove obveze utvrđene pravomoćnom presudom sa zateznim kamatama na dan dospijeća. Prema tome, mjenica je pravilno

popunjena i u roku podnesena na isplatu. Na mjenici je označena dospjelost 16. siječnja 2019., što znači da se radi o mjenici na određeni dan u kojem slučaju ju je imatelj obvezan podnijeti na isplatu u iduća dva radna dana, što je tužitelj i učinio, dok je prijedlog za ovrhu bio dužan podnijeti u roku od godine dana od pravodobno podignutog protesta, što je tužitelj također učinio. Stoga su tuženikovi prigovori u potpunosti neosnovani.

7. Rješenjem Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Gr I 218/2020-2 od 1. lipnja 2020. za postupanje u ovom predmetu određen je Općinski sud u Osijeku.

8. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je ostao kod tužbe i tužbenog zahtjeva uređenog podneskom od 9. studenog 2026. s obzirom na izmjene zakona u pogledu zakonskih zateznih kamata i uvođenje eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj na način da potražuje od tuženika iznos od 3.318,12 eur sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 18. siječnja 2019. do isplate, te trošak ovršnog postupka u iznosu od 109,50 eur sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 18. siječnja 2019. i parnični trošak sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od donošenja presude do isplate.

9. Tuženik je ostao kod odgovora na tužbu i svih prigovora istaknutih tijekom postupka.

10. Kako bi utvrdio odlučne činjenice sud je saslušao z.z. tužitelja Josipa Šarića, tuženog Maria Pavlovića te vještaka mag. oec. Blaženku Kegalj i izvršio uvid u mjenicu i protest mjenice (list 5-7 spisa), dopis Autokuće Šimun iz Vinkovaca od 19. travnja 2012. (list 25 spisa), račun 2-905/2008 od 30. lipnja 2008. (list 26-27 spisa), izvadak Zagrebačke banke od 13. lipnja 2008. (list 29 spisa), radni nalog 1856/2008 (list 30-32 spisa), račun 2-905/2008 (list 32-34 spisa), račun 2-531/2008 (list 42-45 spisa), izvod iz otvorenih stavki (list 46 spisa), presudu Trgovačkog suda u Osijeku broj P-1377/10-14 od 18. veljače 2011. (list 47-50 spisa), presudu Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-3496/11-4 od 22. siječnja 2015. (list 51-53 spisa), nalaz i mišljenje vještaka mag. oec. Blaženke Kegalj (list 76-79 spisa), račun 2-531/2008 (list 86-88 spisa), obračun zateznih kamata (list 89 spisa).

11. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, ocjenjujući svaki dokaz posebno i u međusobnoj vezi, sud nalazi da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan.

12. Z.z. tužitelja Josip Šarić je iskazao da je bio s tuženikom u poslovnom odnosu 2008. godine. Imao je potraživanja po tim poslovima, jedan dio je tuženik platio, a jedan dio je ostao neplaćen. Pregovarali su, međutim posao je i dalje ostao nenaplaćen te je vođen postupak pred FINA-om, a vodio se i postupak pred Trgovačkim sudom u kojem je donesena pravomoćna presuda kojom je utvrđen dug, kako osnova, tako i visina. Kako se ništa od toga nije naplatilo, pustio je mjenicu na naplatu. Tuženik mu je mjenicu dao 2018., jer su stalno pregovarali. U jednom trenutku odlučio je pustiti mjenicu na naplatu, otišao je kod javnog bilježnika i mjenica je protestirana. Misli da je presuda trgovačkog suda bila pravomoćna negdje 2015., a mjenica je bila potpisana 2018. Svoje potraživanje nije prijavio u stečajnom postupku koji se vodio protiv tvrtke tuženika, a radilo se o Tehno timu, jer je tuženik osobno garantirao da će sve podmiriti. Iznos koji je naznačen mjenicom od 25.000,40 kn je iznos koji se odnosi na glavnicu

od 11.300,00 kn, a ostalo su kamata i troškovi, što je utvrđeno presudom trgovačkog suda.

13. Tuženik je iskazao da je bio u dobrim poslovnim odnosima i općenito s tužiteljem sve dok nije došlo do spornog događaja. Postoji presuda trgovačkog suda, ali on se toga više ne sjeća. Ne sjeća se ni duga po toj presudi, jer je njegova tvrtka otišla u stečaj. Od strane tužitelja u stečajnu masu nije bilo ništa prijavljeno, a taj postupak je okončan. Po presudi trgovačkog suda tužitelju nije ništa platio. Ne osporava da je potpis na mjenici njegov, ali osporava vrijeme izdavanja i visinu novčanog iznosa koji je označen, jer se toga više ne sjeća. Ne zna kada je mjenicu potpisao, možda prije 12-13 godina, ne sjeća se razloga potpisivanja jer se za popravak vozila mjenica ne potpisuje. Ne sjeća se što je bilo prije 12 godina, ali je siguran da nije bilo ono što tvrdi tužitelj. U odnosu na pravomoćnu presudu trgovačkog suda, iskazao je da ne mora platiti dug, jer je tvrtka otišla u stečaj.

14. Iz mjenice i protesta mjenice je vidljivo da je tuženik izdao solo mjenicu kojom se obvezao isplatiti 25.000,40 kn tužitelju. Nadalje iz protesta mjenice proizlazi da je tužitelj 16. siječnja 2019. podnio mjenicu tuženiku na naplatu, a kako nije uspio, zatražio je protest javnog bilježnika.

15. Iz dopisa Autokuće Šimun iz Vinkovaca od 19. travnja 2012. proizlazi da je račun broj 2-905/2008 od 30. lipnja 2008. u iznosu od 38.344,60 kn izdan za uslugu zamjene motora Tehno tim d.o.o. te da tuženik nije evidentiran kao kupac i da mu tvrtka Šimun d.o.o. Vinkovci nije mogla izdati nikakav račun.

16. Iz računa 2-905/2008 od 30. lipnja 2008. proizlazi da je izdan od strane Šimun d.o.o. Tehno timu d.o.o. na iznos od ukupno 38.344,60 kn za izvršene radove.

17. Iz izvatka Zagrebačke banke od 13. lipnja 2008. proizlazi da Tehno tim d.o.o. duguje iznos od 38.344,60 kn Šimun d.o.o.

18. Iz radnog naloga 1856/2008 proizlazi da je isti izdao Šimun d.o.o. naručitelju radova Tehno tim d.o.o. za popravak vozila.

19. Iz računa 2-531/2008 proizlazi da ga je izdao Šimun d.o.o. 10. travnja 2008. Tehno timu d.o.o. na iznos od ukupno 33.805,63 kn za popravak vozila po izvidu štete Kvarner osiguranje s dospijećem računa 25. travnja 2008.

20. Iz izvoda iz otvorenih stavki proizlazi dug Tehno tima d.o.o. prema Šimun d.o.o. u iznosu od ukupno 11.380,08 kn.

21. Iz presude Trgovačkog suda u Osijeku broj P-1377/10-14 od 18. veljače 2011., koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-3496/11-4 od 22. siječnja 2015., proizlazi da je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju javnog bilježnika Nikole Vulića iz Vinkovaca broj Ovrv-718/10 od 20. rujna 2010. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku Tehno tim d.o.o. Vinkovci isplatiti tužitelju Šimun d.o.o. Vinkovci iznos od 11.380,08 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 25. travnja 2008. te naknaditi trošak ovrhe u iznosu od 405,90 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 20. rujna 2010. i trošak parničnog postupka u iznosu od 400,00 kn. Iz obrazloženja navedene presude proizlazi da je predmet

spora bio zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 11.380,08 kn kao dijela neplaćenog računa broj 2-531/2008.

22. Iz nalaza i mišljenja stalnog sudskog vještaka mag. oec. Blaženke Kegalj proizlazi da visina duga koja se navodi mjenicom na temelju materijalnih dokaza u spisu, a osobito uvidom u pravomoćnu i ovršnu presudu trgovačkog suda, budući da je u toj presudi naznačena i glavnica i kamate i troškovi, iznosi: glavnica - nepodmireni iznos računa broj 2-531/2008 s dospijećem 25. travnja 2008. - 11.380,08 kn, zatezane kamate opisane u presudi trgovačkog suda za razdoblje od 25. travnja 2008. do dospijeća mjenice - 13.635,13 kn, trošak opisan u presudi trgovačkog suda - 405,90 kn, kamata opisana u presudi trgovačkog suda obračunata na trošak od 405,90 kn, a za razdoblje od 20. rujna 2010. do isplate (31. ožujka 2021.) - 397,11 kn, parnični trošak opisan u presudi trgovačkog suda od 400,00 kn bez obračuna zatezanih kamata - 400,00 kn, što je ukupno 26.218,22 kn.

22.1. Na ročištu 10. studenog 2026. vještakinja je ostala u cijelosti kod nalaza i mišljenja, dodajući da je suglasna s podneskom tužitelja od 20. srpnja 2021. u kojem je navedeno da je nalaz i mišljenje izradila polazeći od dospijeća glavnice 25. travnja 2008., a ne od idućeg dana 26. travnja 2008.

23. Iz obračuna zateznih kamata na iznos glavnice od 11.380,08 kn s dospijećem 25. travnja 2008., dakle s tijekom kamata od 26. travnja 2008. proizlazi ukupan iznos kamata od 13.620,32 kn, što u zbroju s glavnicom od 11.380,08 kn sveukupno iznosi 25.000,40 kn.

24. Na temelju tako provedenog dokaznog postupka, ocjenjujući svaki dokaz posebno i u međusobnoj vezi, sud nalazi da je tužbeni zahtjev osnovan.

25. Naime, tijekom postupka utvrđeno je da je tuženik izdao solo mjenicu tužitelju. Tuženik ne spori da je potpis na mjenici njegov.

26. Solo mjenica (vlastita mjenica) je mjenica kojom se njezin izdavatelj sam obvezuje da će platiti određeni novčani iznos korisniku mjenice, odnosno izdavatelj je glavni mjenični dužnik.

27. Nije sporno da je tužitelj 16. siječnja 2019. predao javnom bilježniku mjenicu na protest, jer tuženik nije ispunio svoju obvezu i isplatio mu 25.000,40 kn.

28. Sud ne prihvaća iskaz tuženika u dijelu u kojem navodi da se ne sjeća kada je izdao mjenicu i zbog čega, smatrajući da je usmjeren na izbjegavanje odgovornosti prema tužitelju.

29. Sud prihvaća iskaz z.z. tužitelja u kojem navodi da je trgovački sud donio pravomoćnu presudu kojom je utvrđena osnova i visina duga tuženikove tvrtke prema tužitelju te da je tuženik njemu dao mjenicu 2018. kako bi podmirio dug svoje tvrtke.

30. Iz presude Trgovačkog suda u Osijeku broj P-1377/10-14 od 18. veljače 2011., koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj Pž-3496/11-4 od 22. siječnja 2015., proizlazi da je održan na snazi platni nalog sadržan u rješenju javnog bilježnika Nikole Vulića iz Vinkovaca broj Ovrv-718/10 od 20. rujna

2010. u dijelu u kojem je naloženo tuženiku Tehno tim d.o.o. Vinkovci isplatiti tužitelju Šimun d.o.o. Vinkovci iznos od 11.380,08 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 25. travnja 2008. do isplate.

31. Nadalje, nesporno je da iznos glavnice uvećan za zakonske zatezne kamate tekuće od 25. travnja 2008. (prema pravomoćnoj presudi) odnosno obračunate od 26. travnja 2008. odgovara iznosu na koji glasi protestirana mjenica (25.000,40 kn), koji iznos je potvrdio i stalni sudski vještak u svom nalazu i mišljenju, na koji stranke nisu imale primjedbi. Razlika u iznosu koji navodi vještak je u tome što je nalaz i mišljenje izradila polazeći od dospijeća glavnice 25. travnja 2008., a ne od idućeg dana 26. travnja 2008.

32. Nije osnovan prigovor tuženika o protuugovornom ispunjenju mjenice. Naime, sam tuženik u podnesku od 13. kolovoza 2019. navodi da je točno da je tužitelju predao mjenicu u kojoj nije naznačena dospjelost. Tužitelj ne spori da je ispunio mjenicu upisujući visinu (gore utvrđenu) i dospijeće 16. siječnja 2019., kada je mjenicu i protestirao. U konkretnom slučaju radi se o mjenici na određeni dan (čl. 32. Zakona o mjenici - NN 74/94 i 92/10). Sukladno čl. 37. st. 1. Zakona o mjenici takva vrsta mjenice mora se podnijeti na isplatu bilo na sam dan dospijeća, bilo jednog od dva radna dana koji dolaze odmah za njim, što je u konkretnom slučaju ispunjeno.

33. Sukladno čl. 78. st. 2. Zakona o mjenici, mjeničnopravni zahtjevi imatelja mjenice protiv indosanta i protiv trasanta zastarijevaju za godinu dana, računajući od dana pravodobno podignutog protesta, što znači da nije osnovan ni prigovor zastare, budući da je protest podignut 16. siječnja 2019., a prijedlog za ovrhu podnesen 25. ožujka 2019., dakle prije proteka roka od godinu dana od protesta.

34. Kako tuženik kao izdavatelj mjenice ničim nije dokazao da je podmirio obvezu prema tužitelju, sud je na temelju čl. 451. st. 3. ZPP-a ostavio na snazi platni nalog javnog bilježnika u dijelu u kojem je naloženo tuženiku isplatiti tužitelju potraživanje u iznosu od ukupno 3.318,12 eur / 25.000,40 kn, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 18. siječnja 2019. do isplate. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a.

35. U preostalom dijelu koji se odnosi na trošak ovršnog postupka, platni nalog je ukinut, na temelju čl. 451. st. 3. ZPP-a.

36. Odluku o trošku sud je donio na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a, budući da je tužitelj u cijelosti uspio u sporu, a odnosi se na trošak zastupanja tužitelja putem odvjetnika. Tužitelju je kao opravdan priznat trošak ovršnog postupka u iznosu od 104,52 eur umjesto traženih 109,50 eur koji se odnosi na javnobilježničku nagradu i troškove dostave u iznosu od ukupno 787,50 kn / 104,52 eur, dok preostali predvidivi trošak izdavanja klauzule pravomoćnosti nije nastao pa je u tom dijelu zahtjev tužitelja odbijen kao neosnovan. Osim toga, tužitelju je priznat trošak zastupanja na ročištima 11. lipnja 2019., 2. studenog 2020., 19. siječnja 2021. i 10. studenog 2026. u visini od po 100 bodova (Tbr. 9. t. 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika - NN 138/23 - u nastavku teksta Tarifa), trošak sastava obrazloženog podneska od 20. srpnja 2021. u visini od 100 bodova (Tbr. 8. t. 1. Tarife) što je ukupno 500 bodova, što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 eur (Tbr. 54. Tarife) iznosi 1.000,00 eur, što uvećano za 25% PDV-a u iznosu od 250,00 eur, sveukupno iznosi 1.250,00 eur, te

trošak vještačenja u iznosu od 331,81 eur i trošak obveze plaćanja sudske pristojbe za presudu u iznosu od 153,18 eur, što je sveukupno 1.839,51 eur, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od presuđenja, odnosno od 23. studenog 2026. do isplate po stopi sukladno čl. 29. st. 2. i 8. ZOO-a.

37. O zahtjevu tužitelja za naknadu troška zastupanja na ročištu za objavu presude, odlučiti će se posebnim rješenjem, nakon održanog ročišta, budući da je sukladno čl. 335. st. 8. ZPP-a do ročišta za objavu presude potrebno izraditi i samu presudu i uručiti ovjereni prijepis stranci koja je pristupila.

38. U preostalom dijelu, zahtjev tužitelja za naknadu troška odbijen je kao neosnovan.

39. Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

Osijek, 23. studenog 2026.

DAVOR LIŠČIĆ

Elektronički potpisano: 23.11.2026T09:51:22 (UTC:2026-11-23T08:51:22Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: 742e670b-56da-4b22-9d5b-7d8247ee4d08
Općinski sud u Osijeku

Sudac
Saša Rešetar

Uputa o pravnom lijeku:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka. Žalba se podnosi pisanim putem, putem ovog suda, nadležnom županijskom sudu.

Dostaviti:
1. tužitelju putem punomoćnika
2. tuženiku putem punomoćnika

Broj zapisa: **9-30890-70c8f**

Kontrolni broj: **0af33-26ea5-8d9ef**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.